

Filler Tepişir Çimenler Ezilir, Sudan Bunun Bir Örneğidir

Tarihte, sömürgeciliğin kötülüğünü Ribî bin Amir Radıyallahu Anh'ın Fars komutanına söylediği şu sözden daha iyi anlatan bir ifade bulamadım: “Allah bizleri, insanları kula ibadet etmekten kulun Rabbine ibadet etmeye döndürmek için gönderdi.” Ondan sadır olan bu söz, azim İslam risaletinin gayesinin, canlarının, mallarının ve onurlarının korunması da dahil olmak üzere insanların Allah'a ibadet ederek şerefli olacağını açıklamak için olsa da, ancak bu, bazen tam tersi için de geçerlidir. Örneğin İslam'ın merhameti ve onun insanların üzerine uygulanmasıyla sağlanan özgürlüğün karşılığında halkları ve milletleri sömürgecinin kölesi eden ve onları sadece altın ve para üreten makineler olarak gören bir yaklaşım gibi.

Kisra ve Kayser ile Amerika, Avrupa, Rusya ve Çin arasında; geçmişte ve günümüzde insanlar köleleştirildi, servetleri yağmalandı ve kemikleri, sadece tiranların tahtlarına hizmet eden savaşlarda öğütüldü. Yani bu dünya üzerindeki tahtlar çatışması, yeni bir şey değildir. Nitekim on dört yüzyıl önce İslam geldiğinde, milletleri Kisra ve Kayser'in pençelerinden kurtardı, onların Allah'a ibadet etmelerini sağladı ve onları vahiyyle yönetti; böylece onların canları, malları, onurları ve namusları korunarak huzur ve mutluluk içinde yaşadılar. Ama İslam Devleti bir asırdan fazla bir süre önce yıkılınca batıl, milletleri ve halkları yeniden köleleştirmeye başladığı gibi insanlık da yeni tiranların ateşinde yeniden acı çekmeye başladı. Böylece uluslararası politikada tartışmasız ilk faili-etkeni olan ve hiçbir ülkenin onun tek bir kelimesini bile kırmaya cesaret edemediği izzetli devlet olan Hilafet devletimizi kaybetmemizin ardından Müslüman ülkeler, her zaman edilgen konumda olmuşlardır.

Sudan, kaynakları zengin bir ülkedir; Batı, Sudan'ın fakir olduğunu ve Batı'nın ve onun kurumlarının yardımlarına muhtaç olduğunu iddia etse de bu, şu üç gayenin gerçekleşmesinin istendiği yalan bir iddiadır: Birincisi; Müslümanların bakışlarını güç kaynaklarından uzaklaştırmak ve onların nefislerinde zayıflık ve çaresizlik vehminin kalmasını sağlamak. İkincisi: Ülkenin zenginliklerini dikkat çekmeden, hesap vermeden ve denetimsiz bir şekilde yağmalamayı garanti etmek; en önemlisi de ülkede, “Batı” politikalarını geçirdiği ve gündemlerini uyguladığı egemen bir vasi olarak kalmayı sağlamak; çünkü basitçe “bedava peynir sadece fare kapanında olur!”

Üçüncüsüne gelince: Otoriteyi ele geçirmek, servetleri yağmalamak ve Sudan'daki Müslümanları zayıf ve kırılğan bir durumda tutmak amacıyla dünya ülkelerinin Sudan'daki paylar için rekabet etmeleri.

Sudan'daki çatışmaya yüzeysel olarak bakan bir kimse, medyanın da propagandasını yaptığı gibi, bunun etnik, ırksal veya kabilevi bir çatışma olduğu, en iyi ihtimalle de bunun otoriteyi ele geçirmek için ordu ile siviller arasındaki bir çatışma olduğu vehmine kapılacaktır. Ancak İslam akidesini siyasi referansı haline getiren bilinçli bir Müslüman, kâfirlerin düşman olduğunu

bilir ve onları düşman olarak görür, dolayısıyla küfrün liderlerinin yaptığı hiçbir açıklamayı kabul etmez ve sahte dostluğa da aldanmaz; aksine küfür ülkelerinin ümmetin yeniden kalkınmasını engellemeye çalıştıklarını ve bunun için her yerde büyük çaba sarf ettiklerini bilir; bu yüzden herhangi bir Amerikalı veya Avrupalının, Sudan gibi dünyanın gıda sepeti olarak kabul edilen ve en önemli deniz geçitlerine bakan bir ülkedeki çatışma hakkında siyasi açıklaması olmayacaktır; ayrıca bu açıklamalar sadece bir laf kalabalığı veya bir görüş beyan etmek için de olmayacaktır; aksine bir Müslüman çok iyi bilmelidir ki Sudan, sözde insani yardım ve yeniden inşa girişimleri hakkında art arda gelen bu açıklamaların tamamı, ajanları harekete geçirmek, ülkenin gelecekteki politikalarını sömürgecinin çıkarlarına göre şekillendirmek ve adamlarının ülkedeki konumunu pekiştirmek içindir.

Sudan, İngilizlerin buradaki nüfuzu ve Mısır ile olan bağlantısı nedeniyle geçen yüzyıl boyunca Batı'nın ilgi odağı olmuştur; daha sonra Mısır'dan ayrılınca, İngilizlerin nüfuzu gitmeye ve onun yerine Numeyri ve Beşir dönemlerinde Amerikan nüfuzu istikrar bulmaya devam etti. Avrupa (İngiltere ve Fransa), Darfur meselesini istismar edip başarısız olduğunda yaptığı gibi hala fırsat buldukça Sudan'da nüfuz edinmeye ve hala kendileri için Sudan'a bir giriş kapısı bulmaya çalışıyorlar. Binaenaleyh Sudan önem açısından, kayda değer bir ülke olup uluslararası politikada büyük aktörlerin ilgi odağıdır. Bu ilgi, Sudan ve halkına büyük oyuncu aktörler arasındaki savaşıardan başka bir şey getirmemiş ve bu savaşlar, yüzbinlerce insanın ölümüne, milyonlarca insanın yerinden edilmesine ve modern çağın en yıkıcı kıtlıklarına aldırış etmeden, ülkeyi ve halkını toz duman etmiştir.

Kapitalizm işte budur: Politikacılar pozisyonlar ve servetler üzerinde çatışırken, insanların hayatları ve yetenekleri onları köleleştiren efendiye ipotek edilmektedir; ancak ironik olan, Batı onun üzerindeki kontrolünü sürdürmek için onun üzerindeki sömürge sıfatını çıkarmakta, bilakis kendi yarattığı bir düşmana karşı ülkenin koruyucusu olarak girmektedir. Dolayısıyla bugün, Avrupa'nın adamlarını sahneden uzaklaştırmak ve bu ülkedeki çıkarlarına kimsenin müdahale etmemesini ve servetleri üzerinde rakip olmamasını sağlamak için Amerika, kendi çıkarlarına göre ipleri elinde tutarak iki taraf arasında bir savaş yürütmektedir. Nitekim insanlar da Hemedti'nin bir muhalif, Burhan'ın ise devleti temsil ettiği yanılgısına kapılmış durumdadır; oysa gerçekte her ikisi de Amerika'nın kendi ajanları olan Mısır, Suudi Arabistan ve Birleşik Arap Emirlikleri tarafından harekete geçirilmektedir. Yani farklı şekillerde hedeflerine hizmet eden tamamlayıcı roller üstlenmişlerdir: Zira Burhan, halkın desteğini seferber etmek ve yasal önlemlerle Avrupa'nın etkisini ortadan kaldırmak yoluyla içerde otoritesini pekiştirmeye çalışırken, dışarıda da uluslararası meşruiyet kazanmaya çalışıyor. Hemedti ise, Darfur'da, özellikle de birçok girişimlere rağmen başarısız olduğu halde üzerinde kontrol sağlamak için çok çaba sarfettiği El Faşir'deki İngiliz nüfuzunu tamamen ortadan kaldırmak için çalıştığı gibi Darfur'daki silahlı mücadele hareketleri içinde Avrupa'nın nüfuzundan geri kalanını da kontrol altına alabilecek silahlı bir muhalefet olarak kendini yeniden şekillendirmek için çalışmaktadır.

Böylece Amerika, Burhan liderliğindeki ordunun yönettiği hükümet ve Hemedti liderliğindeki Hızlı Destek Güçleri'nin yönettiği muhalefet gibi her iki taraftaki kendi adamları aracılığıyla Sudan sahnesinde tek başına hareket etmektedir.

Maddi kapitalist değerleri ve doyumsuz servet kazanma hırsı ile hareket eden bu çeşitli hükümetler, kâr elde etmek için savaşları kışkırtmaktan veya körüklemekten çekinmemekteler ve siyasi ve ekonomik çıkarları güvence altına alındığı sürece de korkunç ölü sayısı, insanlık dramlarının boyutu veya bunun sonucunda ortaya çıkan insani felaketler umurlarında değildir.

Özellikle ordu içerisindeki muhlisler Sudan halkının yanında durmadığı sürece Sudan'da alevlenen bu savaşlar devam edeceği gibi bunlarla birlikte krizler de devam edecek, açlık, yerinden edilme ve kan dökülmesi daha da kötüleşecektir. Dolayısıyla Amerika'nın önünde şu üç şey vardır: Güneyi ayırdıktan sonra Darfur'u da ayırarak ülkeyi bölmek, mübarek toprakları gasp eden Yahudi varlığı ile normalleşmek ve yolsuzluğu yaygınlaştırmak ve Müslümanlar arasındaki bu günahkar savaşı harlamak.

إِنَّ فِي هَذَا لَبَلَاغًا لِّقَوْمٍ عَابِدِينَ

“Şüphesiz bunda Allah'a kulluk eden bir toplum için yeterli bir mesaj vardır.” [Enbiya 106]

**Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan
Beyan Cemal**